

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی

سال نهم شماره ۳۲ بهار ۱۳۹۳

مقایسه تأثیر دو روش آموزش تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی، بر پریشانی روانشناسی و راهبردهای شناختی تنظیم هیجان مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی

منصور بیرامی^۱

تورج هاشمی^۲

عباس بخشی‌پور^۳

مجید محمدعلیلو^۴

علی اقبالی^۵

چکیده

هدف از انجام این پژوهش مقایسه اثریخشی آموزش تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی در بهبود نشانه‌های پریشانی روانشناسی و راهبردهای تنظیم شناختی هیجان مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی در شهر تبریز بود. در این مطالعه شبه تحریکی، جامعه آماری شامل مادران داشنامه آموزن عقب‌مانده ذهنی آموزشگاه‌های استثنایی شهر تبریز بود. پس از اجرای پرسشنامه افسردگی، اضطراب، استرس، از بین آن‌ها، تعداد ۶۰ نفر به شیوه تصادفی انتخاب شده و در دو گروه ۳۰ نفره تقسیم شدند. گروه اول یک دوره درمان آموزش تنظیم هیجان را در ۸ جلسه ۲ ساعتی، دریافت کرد. گروه دوم در طول همین مدت، هشت جلسه شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی را طی کرد. ابزارهای استفاده شده در این پژوهش شامل پرسشنامه راهبردهای تنظیم هیجان‌شناختی (CERQ) و مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS) بود. تحلیل نتایج با استفاده از روش تحلیل کواریانس چندمتغیری صورت گرفت. نتایج نشان داد که اثریخشی متغیرهای مستقل (آموزش تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی) بر متغیرهای وابسته افسردگی ($F=5/0.1$ و $F=7/27$)، اضطراب ($p=0/0.1$ و $F=1/17$) و استرس ($p=1/00$ و $F=1/00$) معنی‌دار است. بنابراین می‌توان گفت که روش‌های درمانی آموزش تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر روی این متغیرها اثر بخشی متفاوتی دارند. مقایسه دو گروه‌ها در متغیرهای وابسته نشان می‌دهد که در متغیرهای افسردگی، اضطراب و استرس تفاوت میانگین ها بین دو گروه معنی‌دار است و این تفاوت به نفع گروه آموزش تنظیم هیجان است. یعنی این روش تأثیرگذاری روی آزمودنی‌ها داشته است. در مجموع نتایج نشان می‌دهند که آموزش تنظیم هیجان می‌تواند در کاهش پریشانی روانشناسی راهبردهای شناختی مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی موثر واقع شود.

وازگان کلیدی: تنظیم هیجان، شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی، پریشانی روانشناسی، راهبردهای تنظیم شناختی هیجان، عقب‌مانده ذهنی.

۱- استاد روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

۲- دانشیار روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

۳- استاد روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

۴- استاد روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز

۵- دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی دانشگاه تبریز (نویسنده مسئول)

مقدمه

اگرچه رویدادهای منفی زندگی الزاماً پیامدهای روانشناسی مضری دربرندارند، با این حال استرسورهای مزمن احتمال پریشانی روانشناسی را افزایش می‌دهند. یکی از عوامل ایجاد استرس در خانواده، تولد فرزند معلول است. برای والدین کودکان دارای ناتوانی، فرزندپروری، استرسوری مزمن محسوب می‌گردد (کویتner، گلوکاف و جکسون^۱، ۱۹۹۰) و والدین کودک عقبمانده ذهنی اغلب با انواع مختلفی از مشکلات روانی- اجتماعی و عملی روبرو می‌شوند که برخی اوقات موجب سطوح بالایی از پریشانی والدینی می‌گردد. این‌ها شامل مشکلات هیجانی مانند ترس، افسردگی و نگرانی، رضایت پایین زناشویی، مشکلات کاری و مالی، مشکلات مربوط به تکالیف آموزشی، همین‌طور سطوح پایین عزت نفس و اعتماد به نفس می‌شوند (زیتلین، ویلیامسون و روزن بلات^۲، ۱۹۸۷؛ دیسون^۳، ۱۹۹۷). شواهد نشان می‌دهد که ناتوانی ذهنی برای کل خانواده، بهویژه والدین که به عنوان تنها مراقبت‌کنندگان واقعی هستند، پریشانی روانشناسی، جسمانی، اجتماعی و مالی ایجاد می‌کند (شوارتز و تسومی^۴، ۲۰۰۳) و اختصاراً، استرس و افسردگی عالیم شایعی هستند که بوسیله والدین گزارش می‌شوند (کاراساویدیس، آوگرینو، لیانو، پریفتیس، لیانو و سیاماگا^۵، ۲۰۱۱).

مادران کودکان عقبمانده ذهنی، پریشانی روانشناسی بیشتری نسبت به سایر اعضای خانواده نشان می‌دهند، چرا که آن‌ها مراقبان اصلی کودکانشان هستند (ویس، سالیوان و دیاموند^۶، ۲۰۰۳؛ پلکات، لفبور و پررالت^۷، ۲۰۰۳). از سویی، مادران کودکان ناتوان ذهنی، حالت مرضی روانیزشکی و استرس بیشتری نسبت به مادران کودکان عادی نشان می‌دهند، اما پدران، چنین اثر آسیب‌زاوی را نشان نمی‌دهند، که این امر ممکن است به تفاوت مسئولیت تعیین شده در قبال تربیت کودک برای هریک از والدین مربوط باشد. چرا که، پدران معمولاً در فعالیت‌های مراقبتی کمتر درگیر می‌شوند (کاسکلی، پولان و هایس^۸؛ ۱۹۹۸؛ هاستینگز^۹، ۲۰۰۳).

در طرف دیگر، نتایج برخی مطالعات نیز نشان داده است که استرس در این والدین،

1- Quittner, Glueckauf & Jackson

2- Zeitlin, Williamson & Rosenblat

3- Dyson

4- Schwartz & Tsumi

5- Karasavvidis, Avgerinou, Lianou, Priftis, Lianou, & Siamaga

6- Weiss Sullivan Diamond
8- Cuskelly, Pullan & Hayes

7- Pelchat, Lefebvre & Perreault

9- Hastings

پیامد اجتناب‌ناپذیر داشتن کودکان عقب‌مانده ذهنی نیست (کولر، ریچاردسون و کاتز^۱، ۱۹۹۲). به این معنی که به‌نظر می‌رسد، ترکیب استرسورهای متعدد، پیش‌بینی‌کننده احتمال تجربه استرس و اضطراب باشد. سطح تحصیلات والدین و درآمد خانواده در استرس و اضطراب والدین کودکان عقب‌مانده ذهنی تأثیر دارد. همچنین سطح بالای استرس تجربه شده در والدین می‌تواند به عوامل ذهنی مانند احساس در محدودیت بودن^۲، انزوای اجتماعی^۳ و ناخشنودی^۴ مربوط باشد و ممکن است راهی ظهور نشانه‌های اضطراب باشد (ماجومدار، داسیلوا پریرا و فرناندز^۵، ۲۰۰۵).

براساس آن چه پیش‌تر اشاره شد، می‌توان گفت که مادر نخستین مسئول رشد سازگاری هیجانی کودک تلقی می‌شود و نماینده یا مفسر شخصی کودک است. مادر در این نقش، مسئول بیان نیازها و خواسته‌های کودک به سایر اعضای خانواده است. از یک طرف به علت بار سنگین این مسئولیت‌ها، سایر روابط اغلب کاهش یافته یا از بین می‌روند. براساس تمایل ذاتی مادر به حمایت از کودک، مادر ممکن است بیش از اندازه حمایت کننده شود و بدین‌سان کودک را از داشتن فرصت‌های مناسب برای کسب مهارت‌ها و مشارکت در فعالیت‌هایی که سرانجام به استقلال او می‌انجامند، باز دارد. از طرف دیگر بر اثر سطح بالای فشار روانی و فقدان کمک‌ها و حمایت‌های عاطفی ممکن است، توجه کافی به کودک خود نداشته باشد. برای مثال، کودکانی که مادران‌شان افسرده هستند انواعی از مشکلات در کارکردهای شناختی، زبان شناختی و اجتماعی در مقایسه با کودکانی که مادران‌شان افسرده نیستند، نشان می‌دهند (گلیدن، اسکول کرافت^۶، ۲۰۰۳).

بررسی متون و مطالعات روانشناختی نشان می‌دهد که تنظیم هیجان نقش بسیار مهمی در دامنه گستره‌های از پیامدهای روانشناختی بازی می‌کند (گراس و جان^۷، ۲۰۰۳)، و عامل مهمی در تعیین سلامتی و داشتن عملکرد موفق در تعاملات اجتماعی است (سیچتی، اکرم، و ایزارد^۸، ۱۹۹۵؛ تامپسون^۹، ۱۹۹۱) و نقص در آن با اختلالات

1- Koller, Richardson & Katz

2- feeling of being restricted

3- social isolation

4- dissatisfaction

5- Majumdar, Da Silva Pereira & Fernandes

6- Glidden & Schoolcraft

7- Gross & Jhon

8- Cicchetti, Ackerman & Izard

درون‌سازی شده مانند افسردگی، اضطراب و انزوای اجتماعی و اختلالات برونشاپی شده مانند بزهکاری، و رفتار پرخاشگرانه ارتباط دارد (ایزنبرگ^۱ و همکاران، ۲۰۰۱).

نظريه‌های هيچان تاکيد می‌کنند که چگونگی تفسیر یا ارزیابی ما از یک رویداد می‌تواند کارکرد مهمی در پاسخ هيچانی ما داشته باشد (شرر، ۲۰۰۵). بازاریابی با استفاده از هر دو مقیاس‌های خودگزارشی و فیزیولوژیکی در کاهش عاطفه منفی موثر شناخته شده است (اکسنر^۲ و گراس، ۲۰۰۸)، و استفاده همیشگی از بازاریابی شناختی با سلامت روانی زیاد (گراس و جان، ۲۰۰۳) و سطوح پایینی از آسیب روانی همراه است (افتخاری، زولنر و ویگل^۳، ۲۰۰۹).

از سویی پیشینه نظری و پژوهشی نشان می‌دهد که برای مقابله با پریشانی روانشناسی و استرس‌های ناشی از موقعیت‌های دشوار، مهارت‌های شناختی از قبیل ذهن آگاهی تأثیرگذار است. ذهن آگاهی به معنی توجه کردن ویژه، هدفمند، در زمان کنونی، و خالی از پیش‌داوری و قضاوت است (کابات - زین، به نقل از سگال، ویلیامز و تیزدیل^۴، ۲۰۰۲). ذهن آگاهی مستلزم راهبردهای رفتاری، شناختی و فراشناسی ویژه برای مرکز کردن فرآیند توجه است که به نوبه خود به جلوگیری از مارپیچ فروکاهنده خلق منفی - فکر منفی - گرایش به پاسخ‌های نگران‌کننده و دیدگاه جدید و پدیدآیی افکار و هيچان‌های خوشایند منجر می‌شود (همان منبع).

با توجه به شیوع بالای پریشانی‌های روانشناسی در بین مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی و اثرات منفی آن بر عملکرد فردی و خانوادگی آن‌ها، به نظر می‌رسد، ارایه خدمات روانشناسی در قالب راهبردهای درمانی مانند شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی و آموزش تنظیم هيچان می‌تواند در تأمین بهداشت روانی این مادران راهگشا باشد. از سوی دیگر، با توجه به عدم وجود پژوهش‌های تجربی در زمینه مقایسه اثربخشی این دو روش درمانی، انجام چنین پژوهشی ضروری به نظر می‌رسد، تا میزان اثربخشی آموزش

1- Eisenberg

2- Scherer

3- Ochsner

4- Eftekhari, Zoellner & Vigil

5- Segal, William & Teasdale

تنظیم هیجان و درمان نوبیدی که با نام MBCT ظاهر شده است، در پژوهشی روانشناسی و راهبردهای شناختی تنظیم هیجان این افراد بررسی شود. یافتن تفاوت در زمینه اثربخشی آن‌ها در نمونه‌های ایرانی و بر روی متغیرهای وابسته تحقیق، تلویحات نظری و کاربردی مهمی خواهد داشت و می‌تواند به متخصصان حوزه بهداشت روانی کمک کند تا اثربخش‌ترین درمان را انتخاب کرده و به کار برد.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر با توجه به روش جمع‌آوری داده‌ها، از نوع نیمه‌تجربی بین گروهی با پیش‌آزمون و پس‌آزمون بود. از سویی با توجه به اهداف و فرضیه‌های پژوهشی، این طرح از نوع طرح‌های کاربردی و با توجه به بعد زمان، از نوع مقطعی و به لحاظ سطح مورد مطالعه، از نوع ژرفانگر بود.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه آماری این پژوهش، شامل مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی شهر تبریز بود. جهت دست‌یابی به نمونه مورد نظر، ابتدا پرسشنامه افسردگی، اضطراب، استرس (DASS) بر روی مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی شاغل به تحصیل در مدارس استثنایی شهر تبریز اجرا شد، و از بین آن‌ها تعداد ۶۰ نفر براساس نتایج این پرسشنامه و مصاحبه تشخیصی انتخاب شدند. این تعداد پس از اخذ رضایت، به صورت تصادفی در دو گروه ۳۰ نفره جایگزین شدند. سپس پرسشنامه افسردگی، اضطراب، استرس (DASS) و خرده‌مقیاس‌های سرزنش خود، نشخوار ذهنی، فاجعه‌انگاری و سرزنش دیگران پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان اجرا شد. گروه اول یک دوره آموزش تنظیم هیجان را در ۸ جلسه ۱۲۰ دقیقه‌ای هیجان اجرا شد. گروه دیگر هم طی ۸ جلسه ۱۲۰ دقیقه‌ای تحت آموزش شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی قرار گرفتند. بعد از اتمام آموزش دوباره پرسشنامه افسردگی، اضطراب، استرس (DASS) و خرده‌مقیاس‌های سرزنش خود، نشخوار ذهنی، فاجعه‌انگاری و سرزنش دیگران پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان اجرا شد. تا مبنایی برای مقایسه‌های بعدی باشد.

روش‌های مداخله

روش‌های مداخله در این پژوهش شامل دو روش آموزش تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بود که صورت جلسات برنامه‌های آموزشی-درمانی در زیر آورده شده است.

جدول (۱) محتوای جلسات آموزش تنظیم هیجان

محتوای آموزشی جلسات		جلسات
اول	چرا باید این مهارت را بیاموزیم؟ دیدگاه‌های درست در مورد هیجان‌ها کدامند؟ مروری بر هیجان‌های اولیه و ثانویه.	
دوم	نام گذاری هیجان‌ها، هیجان‌ها چگونه عمل می‌کنند؟ هیجان‌ها به ما کمک می‌کنند.	
سوم	توصیف و کارکرد هیجان‌ها	
چهارم	کاهش دادن آسیب‌پذیری به هیجان‌های منفی	
پنجم	آموزش برنامه‌ریزی برای افزایش دادن تجارت و هیجان‌های مثبت، تهییه فهرست فعالیت‌های لذت‌بخش	
ششم	رها شدن از هیجان‌های آزارنده	
هفتم	مروری بر تنظیم هیجان	
هشتم	مروری بر تنظیم هیجان	

جدول (۲) محتوای جلسات شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی

محتوای آموزشی جلسات		جلسات
اول	هدایت خودکار؛ خوردن یک کشمش با آگاهی، مراقبه وارسی بدن	
دوم	سروکار داشتن با موانع؛ مراقبه وارسی بدن، ده دقیقه تنفس ذهن آگاهانه، تمرين‌های افکار و احساسات	
سوم	ذهن آگاهی تنفس (و بدن در حرکت)؛ حرکت ذهن آگاهانه، تمرين کشش و تنفس، مشخص کردن تقویم تجارت خوشایند، تمایز فکر از واقعیت	
چهارم	باقي ماندن در زمان حاضر؛ ذهن آگاهی پنج دقیقه‌ای مشاهده کردن یا شنیدن، مراقبه نشستن، راه رفتن ذهن آگاهانه، تحریف‌های شناختی	
پنجم	پدیده‌گیری از اجزا دادن؛ مراقبه نشستن، آگاهی از تنفس و بدن، ماشین زمان و بررسی افکار و پیش‌بینی‌های قبلی	

ششم افکار واقعیت‌ها نیستند: مراقبه نشستن، آگاهی از تنفس و بدن، تمایز فکر از واقعیت، تمرین خلق‌ها، افکار و دیدگاه‌های جایگزین

هفتم چگونه می‌توانم بهترین مراقبت را از خودم به عمل آورم؟ مراقبه نشستن، آگاهی از تنفس،

بدن، صدایها، افکار و هیجان‌ها، شناسایی ارتباط بین فعالیت و خلق، راه حل آفرینی سازنده

هشتم استفاده از آن چیزی که یاد گرفته شده برای بکار گیری در آینده: مراقبه وارسی بدن، مراقبه

نهایی، مرور کل دوره‌چه چیزهایی برای شما در زندگی تان بسیار ارزشمند هستند، که

تمرین می‌تواند به شما کمک کند؟

ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات

در راستای جمع‌آوری اطلاعات ضروری برای انجام پژوهش حاضر پرسشنامه‌های افسردگی، اضطراب، استرس (DASS) و راهبردهای شناختی تنظیم هیجان (CERQ) مورد استفاده قرار گرفت:

پرسشنامه افسردگی، اضطراب، استرس (DASS): مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS-21) که توسط لویباندا در سال ۱۹۹۵، با توجه به همپوشانی افسردگی و اضطراب، به منظور تعریف و اندازه‌گیری سازه‌های اضطراب و افسردگی ساخته شده، در این پژوهش از آن استفاده شده است. در واقع، این مقیاس، مجموعه‌ای از سه مقیاس خودسنجی است که برای اندازه‌گیری حالت‌های هیجانی منفی، افسردگی، اضطراب و استرس طراحی شده است. اگر آزمودنی دچار اضطراب، افسردگی یا استرس نباشد نمره صفر، اگر گزینه کم را بزند نمره یک، زیاد نمره دو و خیلی زیاد نمره سه به او تعلق خواهد گرفت. هر مقیاس در این پرسشنامه، پنج سؤال را به خود اختصاص می‌دهد، به همین صورت، نمره فرد در مقیاس‌های اضطراب، افسردگی و استرس به دست می‌آید (طبیعی و قنبری هاشم‌آبادی، ۱۳۹۰). در مطالعه طبیعی و قنبری هاشم‌آبادی (۱۳۹۰)، اعتبار این مقیاس از طریق همسانی درونی و روایی آن با استفاده از تحلیل عاملی و روایی ملاک با اجرای همزمان آزمون‌های افسردگی بک، اضطراب زونگ و استرس ادراک شده، مورد بررسی قرار گرفته است. همسانی درونی مقیاس‌های DASS، با استفاده از آلفای کرونباخ عبارت‌اند از: مقیاس افسردگی ۷۷/۰، مقیاس اضطراب ۷۹/۰ و

مقیاس استرس ۷۸/۰ همچنین به منظور بررسی روایی ملاکی DASS، از اجرای همزمان پرسشنامه افسردگی بک، اضطراب زونگ و استرس ادراک شده استفاده شده است. همبستگی مقیاس افسردگی DASS با آزمون افسردگی بک ۷۰/۰، همبستگی مقیاس اضطراب آن با آزمون اضطراب زونگ ۶۷/۰ و همبستگی مقیاس استرس آن با استرس ادراک شده ۴۹/۰ بوده که تمامی این همبستگی‌ها در سطح $P < 0.001$ معنادار هستند. در این پژوهش از فرم کوتاه پرسشنامه DASS که ۲۱ سؤال (هفت سوال برای هر مقیاس) دارد، استفاده شد.

پرسشنامه تنظیم‌شناختی هیجان (CERQ): این مقیاس، پرسشنامه‌ای چندبعدی است که توسط گارنفسکی، کرایج و اسپینهاؤن (۲۰۰۱) به منظور ارزیابی نحوه تفکر بعد از تجربه رخدادهای تهدیدکننده یا استرس‌زای زندگی تهیه شده است. برخلاف سایر پرسشنامه‌های مقابله‌ای که به صورت آشکار بین افکار فرد و اعمال واقعی وی تمایز قابل نمی‌شوند، این پرسشنامه افکار فرد را پس از یک تجربه منفی یا وقایع آسیب‌زا ارزیابی می‌کند. این پرسشنامه یک ابزار خودگزارشی است و دارای ۳۶ ماده می‌باشد که نحوه پاسخ به آن براساس مقیاس پنج درجه‌ای از هرگز تا همیشه قرار دارد. اجرای این پرسشنامه خیلی آسان است و برای افراد ۱۲ سال به بالا (هم افراد بمنخار و هم جمعیت‌های بالینی) قابل استفاده می‌باشد. پرسشنامه تنظیم‌شناختی هیجان (CERQ) دارای ۹ خرده‌مقیاس است. پنج خرده‌مقیاس (پذیرش، تمرکز مجدد مثبت، تمرکز مجدد بر برنامه‌ریزی، ارزیابی مجدد مثبت، اتخاذ دیدگاه) این پرسشنامه سبک‌های تنظیم هیجان‌شناختی سازگار و چهار خرده‌مقیاس دیگر (سرزنش خود، نشخوار ذهنی، فاجعه‌انگاری و سرزنش دیگران) سبک‌های تنظیم هیجان‌شناختی ناسازگار هستند. هر خرده‌مقیاس دارای چهار عبارت است که از طریق جمع بستن نمرات داده شده به هر عبارت نمره هر خرده‌مقیاس در دامنه‌ای از (۴ تا ۲۰) به دست می‌آید. جمع کل نمرات در دامنه‌ای از ۳۶ تا ۱۸۰ قرار می‌گیرد. نابراین هر فرد در این پرسشنامه ۱۱ نمره جداگانه می‌تواند دریافت کند. روایی ساختاری و پایایی این مقیاس در ایران با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی مورد تأیید قرار گرفته است و پایایی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای

هر کدام از خرده مقیاس‌ها بین ۰/۸۲ تا ۰/۶۴ گزارش شده است (عبدی، ۱۳۸۶). یوسفی (۱۳۸۵) اعتبار و پایایی این مقیاس را در نوجوانان ایرانی بررسی کرده است. ضریب پایایی به روش آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس راهبردهای منفی تنظیم هیجان، ۰/۷۸ و خرده مقیاس راهبردهای مثبت تنظیم هیجان، ۰/۸۳ و برای کل مقیاس ۰/۸۱ بدست آمده است. ضریب اعتبار مقیاس ۰/۸۵ گزارش شده است. همچنین این پرسشنامه از اعتبار و پایایی مناسب و رضایت‌بخشی برای استفاده در فرهنگ ایرانی برخوردار است. در این پژوهش از خرده مقیاس تنظیم هیجان منفی برای ارزیابی راهبردهای تنظیم شناختی هیجان استفاده شد.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این پژوهش تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار SPSS ۱۶ و روش تحلیل کوواریانس چندمتغیره صورت گرفت.

یافته‌ها

با توجه به محقق شدن پیش‌فرض‌های مربوط به تحلیل کوواریانس، جهت بررسی مقایسه‌ای اثربخشی دو روش مداخله، آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره انجام گرفت که نتایج آن در جداول ۳ و ۴ آورده شده است.

جدول (۳) نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیره برای مقایسه اثرات روش‌های درمانی بر متغیرهای وابسته

اثر آزمون ارزش F	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطای سطح معنی‌داری	گروه اثر پیلایی	۰/۴۰	۳/۹۸	۷	۴۱	۰/۰۰۲
------------------	------------------	-------------------------------	-----------------	------	------	---	----	-------

مندرجات جدول ۳ نشان می‌دهد که دو روش درمانی اثرات متفاوت بر ترکیب متغیرهای وابسته دارند ($p < 0/01$). جدول ۴ نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری را برای مقایسه نمره‌های متغیرهای وابسته در دو روش درمانی نشان می‌دهد.

جدول (۴) تحلیل کوواریانس چندمتغیره اثرات روش‌های درمانی بر متغیرهای وابسته

متغیر وابسته	منبع	مجموع مجذورات آزادی	درجه مجذورات	میانگین مجذورات	F	سطح معنی‌داری	مجذور اتا
افسردگی		۴۸/۷۴	۱	۴۸/۷۴	۵/۰۱	۰/۰۳	۰/۰۹
اضطراب		۷۴/۴۶	۱	۷۴/۴۶	۷/۲۷	۰/۰۱	۰/۱۳
استرس		۱۱۷/۹۶	۱	۱۱۷/۹۶	۱۰/۱۷	۰/۰۰	۰/۱۷
سرزنش خود	گروه	۱۸/۲۳	۱	۱۸/۲۳	۳/۵۷	۰/۰۶	۰/۰۷
نشخوار ذهنی		۵/۴۲	۱	۵/۴۲	۰/۸۹	۰/۳۵	۰/۰۱
فاجعه‌سازی		۱/۷۳	۱	۱/۷۳	۰/۱۸	۰/۶۶	۰/۰۰۴
سرزنش دیگران		۲۰/۴۵	۱	۲۰/۴۵	۲/۴۵	۰/۱۲	۰/۰۵

نتایج مندرج در جدول ۴ نشان می‌دهد که اثربخشی متغیرهای مستقل (آموزش تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی) بر متغیرهای وابسته افسردگی ($p=0/03$ و $F=5/01$)، اضطراب ($p=0/01$ و $F=7/27$)، استرس ($p=0/00$ و $F=10/17$) معنی‌دار است. بنابراین می‌توان گفت که روش‌های درمانی آموزش تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر روی این متغیرها اثربخشی متفاوتی دارند.

جدول (۵) مقایسه زوجی میانگین متغیرهای وابسته در گروه‌های درمانی

گروه‌ها	متغیرها	میانگین تفاوت	خطای استاندارد سطح معنی‌داری	میانگین معنی‌داری
افسردگی		-۲/۰۵	۰/۹۱	۰/۰۳
اضطراب		-۲/۵۳	۰/۹۳	۰/۰۱
استرس	شناخت درمانی	-۳/۱۸	۱	۰/۰۰۳
آموزش تنظیم هیجان	سرزنش خود	-۱/۲۵	۰/۶۶	۰/۰۶
آگاهی	نشخوار ذهنی	-۰/۶۸	۰/۷۲	۰/۳۵
	فاجعه‌انگاری	۰/۳۸	۰/۸۸	۰/۶۶
	سرزنش دیگران	-۱/۳۲	۰/۸۴	۰/۱۲

براساس نتایج مندرج در جدول ۵، مقایسه دو به دوی گروه‌ها در متغیرهای وابسته نشان می‌دهد که در متغیرهای افسردگی، اضطراب و استرس تفاوت میانگین‌ها بین دو گروه معنی‌دار است و این تفاوت به نفع گروه آموزش تنظیم هیجان است. یعنی این روش تأثیر بیشتری روی آزمودنی‌ها داشته است. در مجموع نتایج نشان می‌دهند که آموزش تنظیم هیجان می‌تواند در کاهش پریشانی روانشناختی مادران کودکان عقب مانده ذهنی موثر واقع شود.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان دادند که دو روش آموزش تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی تأثیر متفاوتی بر پریشانی روانشناختی مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی دارند. این امر احتمالاً به دلیل تأکید روش‌های تنظیم هیجان روی آگاهی، کنترل و اصلاح هیجانات منفی حاصل از روابط بین فردی، تمرکز بر تمرینات عملی و کارگاهی و تشکیل جلسات به شکل گروهی و در نتیجه وجود تبادلات مؤثر بین فردی بوده است. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که آموزش تنظیم هیجان بهویژه در کاهش افسردگی اثربخش‌تر بوده است. شاید به این دلیل که، درمانی است که ساختار روشی دارد و از تکنیک‌های رفتاری استفاده می‌کند. این نتیجه همسو با یافته‌هایی است که نشان داده‌اند آموزش هفتگی مهارت‌های رفتار درمانی دیالکتیکی می‌تواند به درمان افسردگی مزمن بیانجامد (لینچ، مورس، مندل سون و روپینز^۱، ۲۰۰۳).

مطالعات مختلف نشان داده‌اند که، مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی در مقایسه با مادران کودکان عادی، پریشانی روانشناختی بیشتری نشان می‌دهند (مانند؛ وايت و هاستینگز^۲؛ نیک و بارکر^۳، ۲۰۰۸)؛ و شناخت‌ها، سبک‌های مقابله‌ای و خودکارآمدی والدین از جمله عوامل پیش‌بینی کننده پریشانی روانشناختی به شمار می‌آیند (هاستینگز و

1- Lynch, Morse, Mendel son & Robins
3- Neece & Baker

2- White & Hastings

براون^۱، ۲۰۰۲). به طور کلی، تنظیم هیجان سازه‌ای است که تصور می‌شود تأثیر زیادی بر سلامت روانی و جسمانی دارد و در سازگاری با رویدادهای استرس‌زای زندگی نقش مهمی دارد. موفقیت در تنظیم هیجان با افزایش پیامدهای سلامتی، عملکرد تحصیلی و شغلی همراه است و برعکس، عدم توانایی در تنظیم هیجان با اختلال‌های روانی، شخصیتی و اضطرابی و ... مرتبط است (آلداو، نولن-هوکسما و شوایزر^۲، ۲۰۱۰؛ گراتز و رومر^۳، ۲۰۰۴). مطالعه اسمیت و آرگیو^۴ (۲۰۰۹) نشان می‌دهد که تنظیم هیجان‌های نیرومند، تلویحات مهمی برای سلامتی، بهویژه در بین افراد دارای بیماری‌های مزمن دارد.

بنابراین می‌توان گفت که تنظیم هیجان شکل خاصی از خودنظم‌بخشی است (تیس و برتس لوسکی^۵، ۲۰۰۰) و آموزش تنظیم هیجان با آگاه نمودن افراد از هیجان‌های مثبت و منفی و پذیرش و کنار آمدن موثر با آن‌ها می‌تواند سلامت روان آن‌ها را ارتقا بخشد (دیمف و کومر^۶، ۲۰۰۷). در آموزش تنظیم هیجان بر تمرینات و مهارت‌هایی تأکید می‌شود که کاربرد آن‌ها منجر به پذیرش مشکلات هیجانی، پرورش سبک زندگی سالم، انجام عمل مخالف در برابر هیجان‌های منفی شده، که در نهایت به تسهیل تعییرات منجر می‌شود (لینهان^۷، ۲۰۰۰). همچنین آموزش تنظیم هیجان با تشویق آن‌ها برای در نظر گرفتن اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدت، انجام فعالیت‌های لذت‌بخش روزانه و تمرین‌هایی جهت مقابله با خشم و احساس گناه و... می‌تواند راهبردهای مقابله‌ای موثری را در اختیار آن‌ها قرار دهد (لینهان، ۱۹۹۳).

نتایج این پژوهش با یافته‌های پژوهش‌های بابایی، حسنی و محمدخانی (۱۳۹۱)، برکینگ، می‌بر و وودپرمن^۸ (۲۰۱۰)، کمبیل-سیلز، بارلو، براون، کمبل-سیلز، بارلو، براون و هافمن (۲۰۰۶)، اسمیت و آرگیو (۲۰۰۹)، اتخباریا آرتاپال و همکاران (۲۰۱۱)، صالحی و همکاران (۱۳۹۰) همسو و با نتایج مطالعه نریمانی، آریا پوران، ابولقاسمی و احمدی (۱۳۸۹) غیرهمسو است.

1- Brown

2- Aldao, Nolen-Hoeksema & Schweizer

3- Gratz, K.L. & Roemer

4- Smyth & Arigo

5- Tice & Bratslavsky

6- Dimeff & Koerner

7- Linehan

8- Berking, Meier & Wupperman

از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به عدم امکان تعمیم یافته‌ها به جمعیت عمومی و سایر گروه‌های استثنایی اشاره کرد و پیشنهاد می‌شود روش‌های تنظیم هیجان و شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر روی سایر نمونه‌ها و متغیرهای وابسته دیگری به کار بrede شود. یافته‌های پژوهش حاضر می‌توانند تلویحاتی برای کاربری برنامه‌های مداخله و مدیریت هیجان‌ها برای مادران کودکان عقب‌مانده به منظور تعديل پریشانی روانشناسخی آن‌ها داشته باشد.

سپاسگزاری: این مطالعه مستخرج از رساله دکترای تخصصی روانشناسی در دانشگاه تبریز بود، فلذا از مساعدت‌های تمامی عوامل بهویژه مسئولان دانشگاه و مادران کودکان عقب‌مانده ذهنی شهر تبریز صمیمانه سپاسگزاری می‌گردد.

۱۳۹۲/۰۶/۰۲

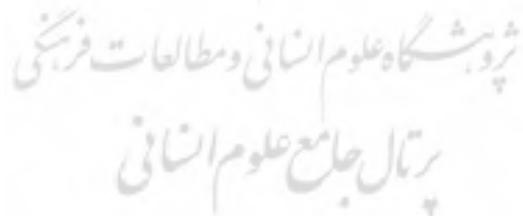
۱۳۹۲/۱۰/۱۹

۱۳۹۳/۰۱/۱۵

تاریخ دریافت نسخه اولیه مقاله:

تاریخ دریافت نسخه نهایی مقاله:

تاریخ پذیرش مقاله:

منابع

References

- بابایی، زهراء حسنی، جعفر؛ محمدخانی، شهرام (۱۳۹۱). تأثیر آموزش مهارت نظم جویی هیجان مبتنی بر رفتار درمانی دیالکتیک در وسوسه افراد مبتلا به سوصرف مواد، مجله روانشناسی بالینی، ۳۳-۴۱، ۳(۱۵).
- صالحی، اعظم؛ باغبان، ایران؛ بهرامی، فاطمه؛ احمدی، سیداحمد (۱۳۹۱). بررسی میزان اثربخشی دو روش آموزش تنظیم هیجان مبتنی بر مدل فرایند گراس و رفتار درمانی دیالکتیک بر عالیم مشکلات هیجانی دانشجویان، مجله تحقیقات علوم پزشکی زادهان، ۱۴۲، ۵۴-۴۹.
- طیبی، هاجر؛ قبری هاشم‌آبادی، بهرامعلی (۱۳۹۰). مقایسه اثربخشی گروه درمانی یکپارچه توحیدی و شناختی رفتاری در کاهش فشار روانی همسران جانبازان اختلال استرس پس از ضربه، مجله روانشناسی، ۴، ۲۳-۳۵.
- عبدی، سلمان (۱۳۸۶). رابطه علی دیدگاه‌گیری، مقایسه هیجانی، جهت‌گیری نقش جنسی، خودبازبینی و تنظیم هیجان با همدلی هیجانی دانشجویان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز.
- نریمانی، محمد؛ آریاپوران، سعید؛ ابوالقاسمی، عباس؛ احمدی، بتول (۱۳۸۹). مقایسه اثربخشی آموزش‌های ذهن آگاهی و تنظیم هیجان بر سلامت روان جانبازان شیمیایی، مجله روانشناسی بالینی، ۲، ۷۲-۶۱.
- یوسفی، فریده (۱۳۸۵). بررسی رابطه راهبردهای شناختی تنظیم هیجان با افسردگی و اضطراب در دانش‌آموzan مراکز راهنمایی استعدادهای درخشان، پژوهش در حیله کودکان استثنایی، ۶، ۸۹۲-۸۷۱.
- Aldao, A., Nolen-Hoeksema, S., & Schweizer, S. (2010). Emotion-Regulation Strategies across Psychopathology: A Meta-analytic Review, *Clinical Psychology Review*, 30, 217-237.
- Berking M., Meier, C., & Wupperman, P. (2010). Enhancing Emotion-Regulation Skills in Police Officers: Results of a Pilot Controlled Study, *Behav Ther*, 41(3), 329-339.
- Campbell-Sills, L., Barlow, D.H., Brown, T.A., & Hofmann, S.G. (2006). Effects of Suppression and Acceptance on Emotional Responses of

-
- Individuals with Anxiety and Mood Disorders, *Behaviour Research and Therapy*, 44, 1251-1263.
- Cicchetti, D., Ackerman, B.P., & Izard, C.E. (1995). Emotions and Emotion Regulation in Developmental Psychopathology, *Development and Psychopathology*, 7, 1-10.
- Cuskelly, M., Pullan, L., & Hayes, A. (1998). Parenting & employment Decision of Parents with a Preschool Child with Disability, *Journal of Intellectual & Developmental Disability*, 23, 319-332.
- Dimeff, L.A., & Koerner, K. (2007). *Dialectical Behavior Therapy in Clinical Practice*, New York: Guilford Press.
- Dyson, L.L. (1997). Fathers and Mothers of School-age Children with Developmental Disabilities: Parental Stress, Family Functioning, and Social Support, *American Journal on Mental Retardation*, 102, 267-279.
- Eftekhari, A., Zoellner, L.A., & Vigil, S.A. (2009). Patterns of Emotion Regulation and Psychopathology, Anxiety, Stress & Coping: An International Journal, 22, 571-586.
- Eisenberg, N., Cumberlan, A., Spinrad, T.L., Fabes, R. A., Shepard, S.A., Reiser, M., Murphy, B.C., Losoya, S.H., & Guthrie, I.K. (2001). The Relations of Regulation and Emotionality to Children's Externalizing and Internalizing Problem Behavior, *Child Development*, 72, 1134.
- Etxeberria Arritxabal, I., García Soler, A., Iglesias Da Silva, A., Urdaneta Artola, E., Lorea González, I., Díaz Veiga, P., & Yanguas Lezaun, J.J. (2011). Effects of Training in Emotional Regulation Strategies on the Well-Being of Carers of Alzheimer Patients, *Rev Esp Geriatr Gerontol*, 46(4), 206-12.
- Garnefski, N., Kraaij, V., & Spinhoven P. (2001). Negative Life Events, Cognitive Emotion Regulation and Emotional Problems, *Personality and Individual Differences*, 30, 1311-1327.
- Glidden, L.M., & Schoolcraft, S.A. (2003). Depression: Its Trajectory and Correlates in Mothers Rearing Children with Intellectual Disability, *J Intellect Disabil Res*, 47 (4/5), 250-263.
- Gratz, K.L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional Assessment of Emotion Regulation and Dysregulation: Development, Factor Structure, and

- Initial Validation of the Difficulties in Emotion Regulation Scale, *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 26, 41-54.
- Gross, J.J., & John, O. P. (2003). Individual Differences in Two Emotion Regulation Processes: Implications for Affect, Relationships, and Well-Being, *Journal of Personality and Social Psychology*, 85, 348-362.
- Hastings, R.P. (2003). Child behavior Problems and Partner Mental Health as Correlates of Stress in Mothers and Gathers of Children with Severe Autism, *J Intellect Disabil Res*, 47 (4-5), 231-237.
- Hastings, R.P., & Brown, T. (2002). Behavior Problems of Children with Autism, Parental Self-efficacy, and Mental Health, *American Journal on Mental Retardation*, 107, 222-232.
- Karasavvidis, S., Avgerinou, C., Lianou, E., Priftis, D., Lianou, A., & Siamaga, E. (2011). Mental Retardation and Parenting Stress, *International Journal of Caring Sciences*, 4(1), 21-28.
- Koller, H., Richardson, S.A., & Katz, M. (1992). Families of Children with Mental Retardation: Comprehensive View from an Epidemiologic Perspective, *Am J Ment Retard*, 97, 315-32.
- Linehan, M.M. (1993). *Skills Rraining Manual for Treating Borderline Personality Disorder*, New York: Guilford Press.
- Linehan, M. (2000). *Cognitive-behavioral Treatment of Borderline Personality Dosorder*, New York: Guilford Press.
- Lynch, T.R., Morse, J.Q., Mendel Son, T., & Robins, C. (2003). Dialectical Behavior Therapy for Depressed Older Adults: A Randomized Pilot study, *Am J Geriatric Psychiatry*, 11, 33-45.
- Majumdar, M., Da Silva Pereira, Y., & Fernandes, J. (2005). Stress and Anxiety in Parents of Mentally Retarded Children, *Indian J Psychiatry*, 47(3), 144-147.
- Neece, C., & Baker, B. (2008). Predicting Maternal Parenting Stress in Middle Childhood: The Roles of Child Intellectual Status, Behavior Problems and Social Skills, *Journal of Intellectual Disability Research*, 52, 1114-1128.
- Ochsner, K.N., & Gross, J.J. (2008). Cognitive Emotion Regulation: Insights from Social Cognitive and Affective Neuroscience, *Current Directions in Psychological Science*, 17, 153-158.

-
- Pelchat, D., Lefebvre, H., & Perreault, M. (2003). Differences and Similarities between Mothers' and Fathers' Experiences of Parenting a Child with a Disability, *J Child Health Care*, 7, 231-247.
- Quittner, A., Glueckauf, R., & Jackson, D. (1990). Chronic Parenting Stress: Moderating Versus Mediating Effects of Social Support, *Journal of Personality and Social Psychology*, 59, 1266-78
- Scherer, K.R. (2005). What Are Emotions? And How Can They be Measured? *Soc Sci Inf*, 44, 695-729.
- Segal, Z.V., Williams, J.M.G., & Teasdale, J.D. (2002). *Mindfulness Based Cognitive Therapy for Depression: A New Approach to Preventing Relapse*, New York: Guilford Press.
- Schwartz, C., & Tsumi, A. (2003). Parental Involvement in the Residentialcare of Persons with Intellectual Disability: The Impact of Parents'and Residents' Characteristics and the Process of Relocation, *Journal of Applied Intellectual Disabilities*, 16, 285-293.
- Smyth J.M., Arigo D (2009). Recent Evidence Supports Emotion-Regulation Interventions for Improving Health in At-risk and Clinical Populations, *Curr Opin Psychiatry*, 22(2), 205-10.
- Tice, D.M., & Bratslavsky, E. (2000). Giving in to Feel Good: The Place of Emotion Regulation in the Context of General Self-control, *Psychological Inquiry*, 11, 149-159.
- Weiss, J. A., Sullivan, A., & Diamond, T. (2003). Parent stress adaptive Functioning of Individuals with Developmental Disabilities, *Journal on Developmental Disabilities*, 10, 129-135.
- White, N., & Hastings, R.P. (2004). Social and Professional Support for Parents of Adolescents with Severe Intellectual Disabilities, *Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities*, 171, 181-190.
- Zeitlin, S., Williamson, G., & Rosenblat, W.P. (1987). The Coping Stress Model: A Counselling Approach for Families with Handicapped Child, *J Couns Dev*, 65, 443-6.